

A könyv mágija

Délelőtt a könyvtárba sietett egy könyvért, de hiába ment, az nem érkezett meg a központi raktárból. Hirtelen eszébe jutott egy másik könyv, kikölcsönözte, és elsüllyesztette a táskájába. Hazafelé tartott a villamossal, amikor meglátta az arancinis boltot. Az üzlet pár éve nyílt. Mindig, amikor a villamos elhaladt a bolt előtt, mondogatták a férjével, hogy majd egyszer vesznek egy ilyen rizsgolyót. Ezt inkább csak a férje mondogatta. Majd egyszer, majd egyszer. A férje szerette a Montalbano sorozatot, Montalbano meg szerette az arancinit. A felügyelő inkább a bejárónője arancinjét választotta szilveszterkor, és nem a barátnőjéhez utazott. Ezt a történetet a filmből a férje minden alkalommal elmesélte neki, amikor a villamossal elhaladtak a bolt előtt, de ő inkább Szicíliába szeretett volna menni, és ott enni egy igazi, friss arancinit. Ezt el is mondta mindig a férjének, aki erre már nem válaszolt.

Most hirtelen késztetést érzett, hogy leszálljon. Gyorsan leugrott a megállóban a villamosról, és bement a boltba. Többféle arancini közül egy marharagusat vett elvitelre. Az eladó nem ismerte Montalbano felügyelőt. Azt is mondta még, hogy melegen egye meg.

Otthon vette észre, hogy az előző napról maradt még egy kis gyümölcsleves meg véres hurka. Ha megeszi előbb a tegnapi maradékot, akkor kihűl az arancini. A mikrót már régen kidobta, mert azt hallotta, hogy káros. Kibontotta a rizsgombócot a csomagolásból, még gőzölgött. Gyorsan beleharapott. Finom volt. A látvány is lenyűgözte, a rizsfészekben középen ott ült a marharagu. Előkapta a telefonját, lefényképezte, és elküldte a férjének, aki éppen vidéken volt. Egy kis lelkiismeret-furdalást érzett, hogy egyedül kóstolta meg, de ha a férjére vár, sohasem tudja meg, milyen ízű.

Az előétel után megette a levest és a véres hurkát is. Nem lett semmi baja, pedig egy kicsit tartott tőle. Arra gondolt, ha majd visszajön a férje, elmennek együtt arancinit enni.

Délután dolgozatokat javított, közben arra gondolt, hogy a regényen is kellene már dolgoznia. Hetek óta egy sort sem írt.

Este bebújt az ágyba, felvette az olvasószemüvegét, és elkezdte olvasni azt a könyvet, amit délelőtt hozott ki a könyvtárból. Az első

mondat nagyon megtetszett neki. „A dolgok egyféleképpen történhetnek, tudniillik úgy, ahogyan történtek.” Ezt gyorsan beírta a jegyzetfüzetébe, majd alkalomadtán felhasználja. Aztán tovább olvasott, és nem hitt a szemének. Az író egy szicíliai kisvárosban éppen bement egy üzletbe, vett egy arancinit, beleharapott, lefényképezte, és a képet elküldte a feleségének.